

חוויות מההצמדה כתבה: רימא מחאמיד

לפני היציאה להתנסות המעשית בבתי הספר חששתי ללמד ילדים בגיל התיכון בתרבות שהיא שונה מהתרבות שלי. בחנתי את הנושא מכמה זוויות וראיתי שיותר מקובל ועדיף שאלמד בבית ספר ערבי, שכן השפה היא שפת אם, והתרבות היא אותה תרבות. קיבלתי את ההצעה של אילנה, המנחה להוראה, והלכתי להתרשם מבית הספר המאמן "שי עגנון". כל מחשבותיי השתנו לגמרי, כל הפחד נעלם כלא היה. המורה המאמנת קיבלה אותי בכבוד, וחיוך הברכה של התלמידות הכניסו בי מוטיבציה והחלטתי לאתגר את עצמי, לקחת "סיכון" ולנסות משהו חדש ושונה שלא תכננתי!

המורה המאמנת שלי והמנחה להוראה, הציעו לי לא רק ללמד חינוך גופני, אלא גם להיות מעורבת מאוד בבית ספר. אחד הרעיונות שעלו היה ללמד במסגרת שיעור "כישורי חיים" על המגזר הערבי. לא אשקר, פחדתי, אבל כמו שציינתי, לקחתי על עצמי לאתגר את עצמי כמה שיותר.

בכיתה ט"1 לימדתי שני שיעורים במסגרת כישורי חיים על המגזר הערבי. סיפרתי על החגים, על חודש הרמדאן, קצת על הדת, על התפילות, על כיסוי הראש של הבנות שגם אני הולכת עמו. התלמידים גילו סקרנות ושאלו שאלות. סיפרתי להם על עצמי, על כך שאני סטודנטית ערבייה שבחרה ללמוד במוסד אקדמי שחייב אותי לגור רחוק מהורים שלי, דבר שאינו מקובל במסורת שלנו. בשיעור השני דיברתי על נקמת הדם שהייתה לפני תחילת האסלאם והבאתי כמה דוגמאות שקרו לא מזמן באום אל פחם! הפתיע ושימח אותי שהתלמידים שתפו פעולה, ספרו על הידוע להם, שאלו שאלות מעניינות. כל אלה תרמו לכך שבסוף השיעור יצאתי עם הרגשה ממש טובה, עם תחושת שימחה שאי אפשר לתאר אותה. והערך המוסף הוא שהקשר ביני לבין התלמידות וגם התלמידים התחזק.

ביום רביעי בשבוע השני של ההצמדה התבטל שיעור, מיד חשבתי להיכנס לשיעור בערבית, כי כבר מזמן סקרן אותי לראות מי מלמד? מורה ערבי או יהודי? מה הוא מלמד? מה רמת החומר שהוא מעביר? מה רמת התלמידים? איך ההרגשה של התלמידים הלומדים ערבית? האם התלמידים אוהבים את השפה או לא אוהבים אותה, כמו כשאנחנו היינו קטנים ולא ידענו עברית? ביקשתי מאילנה להיכנס והיא כרגיל עודדה אותי להיכנס ולעזור למורה בשיעור. נכנסתי לכיתה כשכל תלמיד למד לבד והתכוון למבחן בערבית שהיה להם בשיעור הבא. התלמידים ראו אותי כאילו ירדתי להם מהשמיים, הם ביקשו את עזרתי ללמד אותם למבחן, כך ישבתי עם כמה תלמידות וחזרתי איתן על החומר של המבחן, החיוך והעיניים המבריקות של התלמידות שהודו לי, גרם לי להיות גאה בעצמי שכן, עשיתי משהו טוב ועזרתי להן. הן הודו לי מאוד בסוף השיעור ואמרו "תבואי את ותלמי אותנו ערבית, את יותר טובה וחמודה". הספיק לי המשפט הזה.

ביום שני לאחר ההצמדה הבנות אמרו תודה, עברנו את המבחן. היה תלמיד שאמר לי: "חבל שאת לא לימדת אותי, אולי גם אני הייתי עובר. נכשלתי. כשאעשה את המבחן עוד פעם תוכלי ללמד אותי בבקשה?"

לסיום, אני לא יכולה לומר דבר חוץ מהמון תודות לאילנה שדחפה ועודדה אותי להתנסות בחוויה
הקשה והמאתגרת. אמנם היה לי קצת קשה עם השפה, אבל עם כל החיוכים והחיבוקים שאני
מקבלת מהתלמידים הם מבחינתי הישג גדול!